

**R. P. Ferdinandi De Castro Palao, Legionensis Soc. Iesv,
Sacræ Theologiæ Professoris, Et sanctæ Inquisitionis
Qualificatoris & Consultoris; Operis Moralis, De Virtvtibvs,
Et Vitiis Contrariis, In ...**

Continet Tractatvs De Conscientia, De Peccatis, De Legibvs, De Fide, Spe,
Et Charitate

**Castro Palao, Fernando de
Lugduni, 1669**

§. 1. Expenditur facultas concessa Episcopis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76540](#)

quid patere subterfugit, aut contumaciter se absenat, per
potius faciat inodatus, quam si per annum animo suffineat per-
tinaci, ex 1085 velu *hareticorum censoris*. Rationem huius
redire optime Eymet, p. 2. part. *ad rect. quæ sit* 47. Nam qui suspe-
citur leuitate de fide, & ob eam cauacis citatus est, ut respon-
deat, si intra terminum aspergiratum neglexit responderem, illa
suspicio leuis transire in vehementem: si autem in i la negligen-
tia per annum perfecte vehemens suspicio, transire in violen-
tiam, ex *dicitur cap. consumata* ac prouide ut hereticus condem-
nat, p. 16: it tradit p uribus examens Farinac. q. 192. n. 14.
Salzedo cap. 116. *censuſ*, Eymet, *supr.* & q. 5. nom. 5. si
gillum, Scaccia de *iudic. cap. 98. n. 4.* Menoch. de *arbitr. lib. 2.*
cap. 37.4.10.

§. I.

Expenditur facultas concessa Episcopis.

- 1 Statuitur facultas à Trident. concessa.
  - 2 Nomina Episcopi veniunt elelli, & confirmati neque non
esse possunt consecratos.
  - 3 An comprehendatur Capitulum Sede vacante? Probabilis
lius cetero non comprehendendi.
  - 4 Abbatibus, alioꝝ Prelatis insinuatoꝝ probabile est non
comprehendi. Probabilitus oppositum.
  - 5 Prelatis regularibus non comprehendetur sub nomine Episcopi,
quod hanc facultatem ex probabiliori sententia, ex decreto, & Bulla P[etri] V comprehendetur.
  - 6 Limita Sanchez in criminis heretici, sed non admittitur
limitatio.
  - 7 Arebi p[ri]scopis suffraganeos absoluere potest, cum sibi sub-
dantur.
  - 8 Hanc facultatem exercere potest Episcopus in sibi subdi-
ctos, & non in aliis.
  - 9 Episcopus ab solu[re] potest à Confessore electo, si forte in ha-
reptis incidat. Et ibi quid posse circa religiosos xp̄tos.
  - 10 In falso conscientia non obligat, ut in sacramento tanti-
tientia concedatur absolutione.
  - 11 Verba, in dieceſia sua non restringunt facultatem, secun-
dam sententiam Sanchez.
  - 12 Probabilitus sensu oppositum.
  - 13 Cetero limitanda esse, ut non possit extra dieceſim ab-
soluere.
  - 14 Quod delictum dicatur in Trident, publicum, ut possit
Episcopus ab illo absoluere.
  - 15 Quando dicatur deactu non ad forum contenticium.
  - 16 Qui si in iudicio non fuit probatum, vel fuit reus iam
absolutus.
  - 17 Quid si fuit condemnatus? Affirmat Sanchez posse absolutus,
contrarium cetero probabilitus.
  - 18 Potestem dispensandi potest Episcopus committere gene-
rali Vicario, & speciali persona.
  - 19 Absolucionem heretici probabile est posse committei.
  - 20 Probabilitus est oppositum.
  - 21 Potestes absoluendi ab hereti, sit no per clausulam Bulla
Cena revocata? Negant plures.
  - 22 Probabilitus videtur revocatum esse.
  - 23 Relinquitur ei potest profusa pro foro externo absoluendi Excus-
pe in regno Hispania, in quibus non nisi cum Inquisi-
tione & in tribunali.

11 Quid autem si antequam labatur annus consummatio, si
suspectus & citatus decelerit?
Respondeo nullo modo esse eius bona confundenda, neque ut
haereticum damnum in, quia tunc de-redit leuitatem, vel vchementer
suspectus non de haereti consuetus; si igitur potest contendatur
similares Simianas de catholicis confessus, ita 14 rubri de consummatis
n. 4. & in enchirid. sit. 46. n. 2. Decian. trahit. crimin. lib. 5. e. 32.
n. 10. Fingit pluribus citatus, q. 192. n. 16. & 37. adiutetur, si in
processu apparent plene, & concludentes probationes optimis
tunc possit condemnari; quia tunc non condemnatur ob con-
summacionem, sed ob delictum plene probatum, neque consummacione
ad condemnationem opus erat.

P V N C T V M III.

*Qui possint ab excommunicatione propter heresim
incursa absoluere.*

Ponendum est abolutionem hereticis refutatam esse summo
Pontifici ratione excommunicationis illi annexa; ita ut re-
futatio non solum in excommunicatione, sed etiam in cri-
minis excommunicatione affectuerae cadat, confit ex prima
causa Bulae Cœniae. Ex quo fit absolutionem datum de heretici habente excommunicationem annexam invalidam esse, si
bona fide impendatur ab eo, qui non habet potestatem abfol-
tionis a sententiâ: sed et communis sententia docet Suarez de fe-
de disp. 21. q. 4. Sanchez lib. 2. cap. 8. num. 5. & cap. 11.
nam 1. Verum si in aliquo capite excommunicatio huic cri-
minis annexa non sit vel si sit annexa, iam per absolutionem
sublata fuit; hereticis criminis non manet tunc refeaturum, quia

T rident. sess. 24. cap. 6. de reformat sic inquit Licer Episcopis in quibuscumque caelibus occulitis , etiam Sedi Apostolice resutus, deinceps quo cumque sibi subditos in diecessi sua per se ipsos, ut vicarium ad id specialiter depatandum in foto conscientie gratia absoluere ; imposita penitentia salutari. Idem in haretis criminis in eodem foto conscientia, eis tamen non eorum vicarius fit per nosum.

2. Nomine Episcopi , quibus hac facultas concessa est, sunt omnes illi inter ligendi qui subditos habent, quia respectu subditorum datur facultas. Quapropter debent esse Episcopi electi , & confirmati. Nam ante confirmationem iurisdictionis non gaudent, non tamen est necessarium esse conferentes ; immo neque esse sacerdotes, vt possint ab excommunicatione referata absoluere; quia non debet absolutione sacramentali impendi. Si alios referens, docent Cenedo ad sextum , collectanea 4. num. 3. Sanchez lib. 8. disp. 2. num. 1. & lib. 2. in Decal. cap. 11. 3. Gutier de matrim cap. 49 a 16. Barbola 2. pars. de peregr. Episc. allegat. 39. num. 2. Requiritur autem necesse, vt sint Episcopi illarum regionum, in quibus receptum est Concilium , alias vii non poterant haec facultate : nam media receptionis , & acceptationis illis conceditur ; neque fas est acceptare gratias , & repellere onera. sic Barbola num. 3. Sanchez num. 2. Garcia de bonete. 7. part. cap. 11. num. 23. Suarez de censur. lib. 41. f. 2. n. 6.

3. De capitulo Sedis vacante est difficultas , an nomine Episcopi veniam intelligendum ? Et quidem in facultate absolvendi , & dispensandi circa ones alios casus , praeter haretis , communis est intentio comprehendi ; quia haec facultas licet competit Episcopo speciali iure , & prilegio : as competet illi iure communis , & utriusclue ordinaria : quae autem

300 De pœnis spiritualibus hæreticorum.

Si competunt, transfertur in Capitulum; ut multis allegatis do, et Barbola *supr. num. 16 & in remission Concilij*. At de hæreti est specialis difficultas, eo quod Concilium Episcopis tanum non eorum vicinias absoluunt potestatem concedat; Cum autem Capitulum iurisdictionem exercat per vicarium deputatum, non apparet, qua ratione possit gaudere potestatem absoluendi ab hæreti, sic docet Suarez *tom. 4. de penitentia disp. 30. sett. 2. num. 4.* Ledenia *2. tom. summ. tract. 1. cap. 6. post. 20. conclus. difficult. 5.* Bonac *in diffut. 7. quæst. 5. punct. 1.* Contrarium defendit Sanchez *illo cap. 11. num. 4.* Mouetur contrario fundamento, qua Capitulum succedit Episcopo, & sicut Episcopus potest delegare potestatem absoluendi ab hæreti, sic potest & Capitulum. Secundo, quia Capitulum potest suffragis maioris partis determinate hæreticum absoluendum, & potest illum absoluere. Ceterum mihi probabilis est nullo modo posse Capitulum ab hæreti absoluere. Moneor, quia non potest absoluere per vicarium, ut ex his, que de vicario Episcopi descendunt, confitare potest. Neque etiam absoluere potest per se ipsum. Nam vi per se ipsum absoluatur, debet deligit integrè cognoscere; cognito autem delicto à Capitulo, iam non est facultas, sed publicum. Ergo cessaat facultas Tridenti, que soluta est pro delictis occuliti.

4 Quid de Abbatibus, & alijs Prelatis inferioribus iurisdictionem ordinariam, & quasi Episcopalem habentibus in diecessi sua? Negant plures habere hanc potestatem absoluendi, quia in Tridenti Episcopis conceditur, sic Tolos *in sum. lib. 1. cap. 8.3. num. 5. ad finem.* Suarez de penitentia *disp. 30. sett. 2. n. 6. & de censuris. disp. 41. sett. 2. n. 7.* Garcia de benef. *7. pars. cap. 21. num. 13. & 17.* Bonac *disp. 7. de censuris. q. 5. punct. 1. n. 6.* Barbola *pluribus relatis. 2. part. de potestate Episcopi, allegat. 39. num. 17. & in remissionib. Concili. vers. Episcopi.* Cenedo *in collect. ad sextum collect. 4. n. 5. & alii mouentur, quia hoc est Episcopis concessum iure speciali ob eorum dignitatem.* Non ergo extendendum est ad alios tali dignitate carentes. Secundo quia viderit industria personæ eligi præcipue in absolutione ab hæreti, cum prohibetur alia hanc facultatem committere. Tertiò, quia hæc facultas derogat iuri communio. Ergo ex hac parte limitanda est, ut nomine Episcopi solum veniant intelligendi, qui proprii Episcopi sunt. Verum est, hoc fatus sit probable, ut probabilis existimo supradicti Prelati oportent intelligendos nomine Episcopi, etiam in absolutione hæretis. Sayus *in clavis regia. lib. 6. cap. 11. num. 8.3. in fine.* Aula *de censuris. 7. part. disp. 10. dub. 6.* Henriquez *lib. 6. cap. 6. & 1.* Flores de Mena *variar. lib. 3. quæst. 24. num. 18.* it enim generaliter loquuntur; at de calu hæretis tenet Sanchez *lib. 2. cap. 21. num. 5.* Man. *2. tom. summ. cap. 10. num. 9. conclus. 6.* Mouetur contrario fundamento, quia potestas hæc absoluendi, & dispensandi in hoc decreto Episcopis concessa ad iurisdictionem pertinet; sed huiusmodi Abbates iurisdictione Episcopali gaudent, solamque differunt ab Episcopis in consecratione. Ergo. Secundo hæc facultas est latè interpretanda; quia est inferta in corpore iuris, & ius commune constituit: tum quia in materia abolitionis reducit res ad plenum statum, in quo nulla eriam pro criminis hæreti erat reservatio. Item est concessa non persona, sed dignitati, in quibus causibus diximus latissimam esse interpretationem faciendam. Ergo.

Ex his solvantur contraria. Ad primum dico competere hanc facultatem Episcopi iure speciali communi, & ordinatio; non gratiolo, & priuilegiato. In his autem, quæ sic competunt, lata est interpretatio facienda, vt ex Abbate, & Felio docet Man. Rodriguez *qq. reg. tom. 1. quæst. 6.1. art. 9.* Ad secundum nego eligi industria alium personæ particularis, sed cuiusque habentis episcopalem iurisdictionem, cum omnibus Episcopis cōmunitatur. Ad tertium tam constat non derogare hanc facultatem iuri communi; imò potius ius commune constitutre.

5 Major difficultas est de prelatis regularibus, etiam conuentualibus religionis exemplarum; an intelligantur noti nomina Episcopi in hac facultate absoluendi, & dispensandi? Affirmat Eman. *reg. qq. som. 1. quæst. 6.1. art. 9.* quia iurisdictionem quasi episcopalem habent, vt bene probat Sanchez *lib. 8. de matrim. disp. 3. num. 9.* Ceterum credo huiusmodi Prelatis hanc facultatem non competere ex decreto Tridenti, sic Sanchez *l. 2. in Decalog. c. 11. n. 7.* Garcia de benef. *7. p. c. 11. n. 23.* vbi cœtuat à Cardinalium congregatio decimus cfc. Barbola *2. part. alleg. 39. n. 18.* Ratio est, quia illis videntur solum concessa hæc facultas, qui dicessim habent, vt confit ex illis verbis *pro diocesis sua;* sed hi Prelati non habent dicessim. Ergo non videntur comprehendendi in hoc potestate. At esto in facultate à Tride. concessa non comprehendantur, comprehenduntur tamen ex particuli ati extentione, quam Pius V. fecit. Nam in quodam motu proprio, relato ab Eman. Rodriguez *tom. 1. qq. reg. quæst. 6.1. art. 9. in fin.* si habetur, quia sacrum concilium Concilium generale Tridenti, concessit Episcopis, vt absoluere possint in foce animæ, seu conscientie ab omnibus peccatis, & dispensandi in irregularitatibus, prout *seff. 24. c. 6.* habetur, ne Prior, Provincialis, & superiores Prelati dicti ordinis tam in dicta Provincia, quam extra eam, & libet in

hae parte deterioris conditionis, quam clerici, aut secularies existant, ei dem priori conuentuali, & superioribus Prelatis, vt ipsi per se ipse idem omnino possint in fratre, & moniales di- di orationis sibi subditos, quoad absoluendi, & dispensandi hu- in modi, quam alias quæcumque facultates ei dem autorita- te, tenore etiam perpetua concedimus, & indulgimus, atque etiam declaramus presentes litteras perpetua durare, & va- lere, & ita tener Barbola & Sanchez *supr. lib. 8. de matrim. disp. 2. n. 13.* Henriquez *summ. lib. 6. cap. 1. n. 8. & lib. 7. cap. 25. 2. & lib. 14. cap. ultim. 5. ad finem.*

6 Limitat autem Sanchez *lib. 2. cap. 11. num. 7.* hanc faculta- tem in crimen hæretis, cuius absolutio ex ius gratianum non cœterit, nisi exprimitur, sed solum exprimitur generaliter, quia Episcopis in illo decreto conceduntur. Ergo licet in illo decreto hæretis expresse concedatur Episcopis, non cœterit concessa Praelatis regularibus. At credo concedi; quia licet hæretis absolutio verba expressis non concedatur, conceditur aequivalentes, dictur enim, ut poline tales Praelati in libi subditis item omnia, ac polliunt Episcopi, quod verum non est, sed facultas absoluendi ab hæreti illis data non est. Secundo datur oīs cœteris conditionis subditis horum Praelatorum, quam clerici, & secularies Episcopis subiecti, quod vitare incedit. Pius V. vii confitat ex supradictis verbis. Sed quidquid sit de hac concessione, certissimum, & indubiatum est præcipue in His-pania nullo modo posse Praelatos etiam in foce conscientia religiosi sibi subditos absoluere, sed Inquisitoribus remitte- re debet, ex confititione Pauli V. quam refert Emanuel de Va ledemoura, de incantationibus, & ensalmis, *seff. 3. cap. 1. num. 10. & ciuius meminit Barbola de potestate Episcopi, 2. part. allegat. 40. num. 39.*

7 De Archipiscopo respectu subditorum suffraganei di- cendum est tunc habere potestatem absoluendi illos, cum libi subduntur. Subduntur autem, cum dicessim suffraganei iure sibi concedenti visitat, V. sitare autem solum potest, cum causa adest leg. tima, & probata in Concilio provinciali, & postquam suam dicessim plenè visitata, ex Tridenti *seff. 24. cap. 3.* sic tradit Sanchez *lib. 2. cap. 11. num. 6. cum Henriquez lib. 6. de penitent. cap. 14. num. 9. in text. & in comment. lit. Z.* Ratio est, quia tunc habet iurisdictionem ordinariam ratione officii, sic Henriquez *lib. 14. cap. 18. num. 3.* Suarez de penitentia *disp. 30. sett. 2. num. 8.* Aula *de censuris. 2. part. cap. 7. disp. 1. dub. 10. conclus. 3.* Barbola *2. part. de potestate Episcopi, allegat. 39. num. 19.* Bonac *de censuris. disp. 1. quæst. 5. punct. 2. num. 7.* Sanchez *num. 6.* Secundo subduntur subditus suffraganei per ap- pellationem metropolitano. Tertiò si malitiose suffraganeus differat abolitionem; in iis enim subditus potest Archipisco- pus suffraganei subditos a censuris, & excommunicationibus restringari absoluere, sic Bonacina, & Barbola *supr.*

8 Secundum verbum positum in supradicto decreto est, *quo cœcumque sibi subditos;* non enim Episcopis haec potestas aboluenda, & dispensandi conceditur ad omnes fed ad eos, qui sibi subditus fuerint, sub quorum nomine comprehendentur omnes illi, qui aliquo modo Episcopi subduntur, sive ha- bantem dictum, sive ibi residente majori anni parte, sive solum tranferunt existant; & licet in materia dispensationis haec subiecti ita ampliæ non probetur multis; at in materia abolitionis a censuris, & causis receptissimum illi, sufficiunt ex conuentione generali Ecclesiæ, & benignum Pontificis interpretatione, ite Garcia *11. part. de benef. cap. 10. n. 1. 9. in 3. declarat.* Bonacina *disp. 7. de censuris. quæst. 5. punct. 1. 4.* Suarez de penitentia *disp. 30. sett. 3. n. 3.* Sanchez *2. de matrim. lib. 3. disp. 23. num. 12. & in Decalog. lib. 2. cap. 1. n. 8. 9. & 17.* Barbola *2. part. de potestate Episcopi, allegat. 39. 4. & 5.*

9 De religiosis autem ex iepis, quæ ratione circa illos potest Episcopus exercere potestatem absoluendi & dispensandi, dicit late *rat. de leg. disp. de dispensas.* & ibi etiam quæ ratione Episcopus secum dispensare potest. Solum de abolitione ab hæreti est, aliquæ difficultas quomodo Episcopos ex vi Tridenti, decreti illam impetrare posset, si in hæretim labatur. Et ratio difficultatis est, quia Episcopos iepis aboluere non potest, sed id debet Confessoris facere ab eo electus; & ipse circa crimen hæretis non potest vices suas alteri committere, vt postea dicemus. Ergo neque poterit committere Confessorio, vt illum absoluat. Ceterum tenendum est posse, vt defensit Sanchez *lib. 2. c. 11. n. 11.* Barbola *in remission Concilij super hoc decretum, verbo in dia- si sua.* Ratio est, quia Confessor Episcopi habet respectu Episcopi tam facultatem dispensandi absoluendi, quam habet Episcopis respondebit, in suorum subditorum, ne Episcopus deterioris conditionis existent in omnibus suis subditis. Addit ex vi huius concessionis tam causis occulti Pontifici referuntur non sunt, siquidem Episcopus habet potestatem illos absoluendi, sed cum causis respectu Episcopi referuntur non sunt, potest Confessor Episcopi ex facultate sibi à iure concessa Episcopum ab illis absoluere. Ergo.

10 Tertia particula est, *in diecis si sua, ex in foce conscientia,* quæ appositæ non fuerint in facultate concessa ad dispensandum, sed solum ad absoluendum à causis occulti. Rationem

Tract. IV. Disp. IV. Punct. III. §. II. 301

dum, sed solum ad absoluendum à casibus occulitis. Rationem autem quare sicut apposita in facultate absoluendi, & non in facultate dispensandi, dicit Barbofa allegat. 39. num. 7. cito, quia dispensandi facultas exerceri potest in absentem; & absoluendum haec, quia debet esse in factamento Penitentiae presentium subiecti requiri. Quod autem haec absolutio factamento debet fieri, tenet Garcia de benef. 11. part. cap. 10. num. 139, affectus se sibi declarasse congregacionem Concilij Aloysius Riccius in praxi fori Ecclesiastici, resol. 4.45 n.8. Barbofa *sapra.* At credo illa verba, in fide conscientiae, non actari ad Penitentiam sacramentum, sed extra illud exerciti facultatem posse, tum quia fidei conscientiae non est fidei sacramentum; sed solum est fidei sacramentum conscientiae recipiens, tum quia hoc decretum est latè interpretandum, v. supra dixi. Non ergo est limitandum ad forum sacramentale & ita tenet Sanch. 1.8. de matr. d.34.n.29. & l.2.c.11. a.13. Suare de censuris, d.4. set. 2.n.11. & de fide, a.21. fed. 4. a.13. Nauar. lib. 5. consil. tit. de priuileg. consil. 1. 9.2. in 2. edit. & Garcia *sapra.* n.38. restatur illa communione sententiam.

11. Verba autem illa, in diocesi sua, exigitur Sanchez lib. in Decalog. cap. 11. num. 17. & videtur confiteri Barbofa in responso. Concilii, super hunc locum, non esse refutativa facultatis Episcopali concilie, sed potius quasi illius extenuatio, siquidem comprehendunt subditos, qui vere subiti sunt ratione domicili, sive ex flante in diocesi, sive extrâ, & etiam subditos, qui solum ratione transitus in diocesi commorantur. Quapropter dicit post Episcopum virtute huius facultatis absoluere ab haec, reliquaque censuris subditum existentem in aliena diocesi, etiamque ipse Episcopus extra diocesum exiliat. Assumptum probat. Nam primum requiri non potest, vt vertique, Episcopus seferer, & subditus in diocesi exiliat, esset enim coactare nimis priuilegium Concilii. Deinde requiri non potest, vt Episcopus in diocesi propria existat, vt subditum a censuris absoluatur; quia haec absolutio est ratione uniusdicitonis exercitum, quod vbi liber fieri potest etiam subditos. Ut ergo interligemus Concilium hanc iurisdictionem voluntariae limitatae, verbis clarioribus vti debet, facit fecit [leg. 6. cap. 5. de reform. cum dixit, nulli Episcopo licet Pontificia in alterius diocesi exercere]. Tandem requiri non potest, vt subditus in diocesi propria existat, quia verba illa, in diocesi sua, non possunt ad subditos referri, alias non dicentes, in diocesi sua, ed in eorum diocesi. Item Concilium apposita virginali diuidentem subditos a diocesi sua; diuini, licet Episcopi quocumque sibi subditos, in diocesi sua subdere, quia non nisi diocesina ad subditos referri.

12. Ceterum mihi probilius est illa verba, in diocesi sua, limitatoria esse facultatis absoluendi, quod mihi perlaudo, quia illa verba ibidem apposita in fide conscientiae limitatoria, sive, quia ex vi illorum non prodest absolutio pro fide extenso. Ergo etiam sunt limitatoria in diocesi sua. Adulta nulla clausa in decreto superflue debet, immo neque vna syllaba, vnde expedit Thomas Sanchez lib. 3. de matr. disp. 46. num. 6. Sed superfluerent illa verba, si potestas subdiuendi non limitaretur, vel ad subditos existentes in propria diocesi Episcopi, vel ad Episcoporum existentes in sua diocesi. Nam ergo non est dubius limitanda est. Minorem probabo. Nam concessio Episcopi facultas absoluendi a censuris, potest absoluere quicunque subditum, quomodo cumque fit subditus, vel ratione domicili, vel ratione habitationis; ita vt si sit subditus ut ratione domicili, potest absoluere illum vbi libet existentem, quia non amittit subjectiōnem, si sit subditus ratione habitationis, dum actu habitat, quia tunc sit subditus. Ergo illa verba, in diocesi sua, nihil operantur. Ergo superfluum. Hoc autem non est dicendum. Ergo dicendum est limitacionem etiam facultatis absoluendi ad vnum è duabus, vel ad subditos existentes in sua diocesi, vel ad ipsius in sua diocesi existentes.

13. Propter haec Suarez de censuris, disp. 4.1. set. 2. num. 10. & 11. dicit limitatoria esse ad subditos, quia paci, & recto regimini convenientius est, si potestas absoluendi non solùm ad personas, sed etiam ad territoria limitetur. Mihi vero placet recendere illa verba in diocesi sua, ad Episcoporum absoluendos, & ex illis limitanda esse, ita vt Episcopos extra propriam diocesim existens non possit vti hae facultate sibi concessa, sed necessario debet existere in sua diocesi, vt vti illa possit. sic docet Henriquez lib. 14. de irregularit. cap. 2. o. 5. Manuel 2. num. 11. cap. 6.9. num. 1. fine Barbofa alleg. 39. num. 7. fin. Motu, quia vt dixi, illa verba, in diocesi sua, non possunt ad subditos commode referri. Et ratio congruentiae efficacius in Praetatis, quam in subditis procedit; magis enim pax, & concordia inter Praetatos offendit potest, ex eo quod utratur extra propriam diocesim existens potestate absoluendi sibi concessa, quia ex eo quod existens in propria diocesi subditum alibi existentem absoluere. Neque hoc est derogare iuri communis, & exercicio voluntarie iurisdictionis, quod vbi libet potest exerceri; sicut non est derogatio iuriis communis, & facultatis absoluendi, quod absolutio solum pro fide conscientiae proficit. Quia cum Episcopus in his referuntur nullam habetur potestatem, potuit Pontifex in concessione illius conditiones Ferd. de Castro Sano. Mor. Pars I.

apponere absque iuriis communis derogatione; quibus facultatis facultatem concedit, & illis omisiss negat: vna autem ex conditionibus est, vt absolutio derur ab Episcopo existente in sua diocessi; sicut est, vt solum pro fidei interno, & conscientiae proficit. Quod si virginis, quare in facultate dispensandi haec conditions expostulatae non sunt, bene tamen in facultate absoluendi, cum utraque facultas extra iudicialeiter exerceri possit, secundum nostram sententiam? Respondeo praeципuam rationem esse voluntatem sic concedens, finis vero huius voluntatis potest esse, vt remedium, quod erat sufficiens, delinquentibus occulitum datur, ipsique timerent delicta patrare, & publicare; videntes non posse coram absolucionem ab Episcopis impetrare, nisi delicta occulta sint, & in fidei interno, & existentes Episcopis in diecisi.

14. Quarta particula est, ut delictum occulum sit, neque ad forum contentiosum deducatur. Non desunt in praetatis, qui affirmat occulum dici, quod vere probari non potest: ac proinde conditum contra probabile. sic docet Garcia de benef. 7. part. cap. 11. num. 46. Graffis tom. 2. consil. sub tit. de homicid. consil. 1. m. 20. Gutierrez lib. 1. can. qq. cap. 13. m. 2. Man. addit. ad Bullam. §. 9. num. 69. fine, & alii. At teneundis est communis sententia Doctorum ibi occultum distinguere a notorio publico, vel famoso. Quapropter etiamque delictum ab aliquibus facitur, modò non citatur à maiori parte vicinia, & collegij, in qua sit ad minus decem persona, neque in iudicio sit deductum, occultum debet dici. Et ratio est manifesta: nam si nomine, occulti, delictum, quod in iudicio probari posset, intelligenter, inutiliter expostulatur ad forum contentiosum esse deductum, cum sufficiens erat posse deduci, sic pluribus relatis docet Sanchez lib. 2. de matr. disp. 38. n. 71. & lib. 8. disput. 34. n. 55. & lib. 2. in Decalog. cap. XI. num. 19. cum seqq. Azor. institutionis moralism. 1. part. lib. 3. c. 10. 9. 9. Bonacina de censuris, disp. 1. quest. 3. punct. 2. num. 1. Molin. de iustit. tract. 3. disput. 79. num. 6. Barbofa innumerous referens de potestate Episcopi, 2. part. allegat. 39. num. 24. Debet tamen delictum in ratione delicti esse occultum, quod aduerto, quia contingere potest aliquem excommunicatum ministrare publice facientem; & non esse publicum ministralis excommunicatione ligatum; & tunc delictum est omnino occultum, sic Sanchez lib. 8. disp. 34. num. 56. Sayrus de censuris. lib. 7. c. 3. num. 13. Sua illa verbo Episcopi, num. 35. Barbofa num. 26. Riccius in praxi fori Ecclesiastici, resol. 4.50 & alij apud illos. Quod si vno loco publicum est delictum, & alibi expostulatur absolutione, vbi non timetur publicandum. Statutus de panitent. disput. 30. set. 2. n. 22. existimat iam non esse occultum, & facultatem Concilii ad illud non extendi. Sanchez l. 2. c. 11. m. 20. cum Auila de censuris, 2. p. 7. d. 1. d. 11. concl. 3. oppositum affirmat, sicutque auctoribus vito doctissimos Salmanticae confutos. Mihi sententia Suarez maximè probatur, quia negari non potest delictum illud publicum est delictum, & alibi expostulatur absolutione, vbi non timetur publicandum. Statutus de panitent. disput. 30. set. 2. n. 22. existimat iam non esse occultum, & facultatem Concilii ad illud non extendi. Sanchez l. 2. c. 11. m. 20. cum Auila de censuris, 2. p. 7. d. 1. d. 11. concl. 3. oppositum affirmat, sicutque auctoribus vito doctissimos Salmanticae confutos. Mihi sententia Suarez maximè probatur, quia negari non potest delictum illud publicum est delictum, & alibi expostulatur absolutione, vbi non timetur publicandum. Statutus de panitent. disput. 30. set. 2. n. 22. existimat iam non esse occultum, & facultatem Concilii ad illud non extendi. Sanchez l. 2. c. 11. m. 20. cum Auila de censuris, 2. p. 7. d. 1. d. 11. concl. 3. oppositum affirmat, sicutque auctoribus vito doctissimos Salmanticae confutos. Mihi sententia Suarez maximè probatur, quia negari non potest delictum illud publicum est delictum, & alibi expostulatur absolutione, vbi non timetur publicandum. Statutus de panitent. disput. 30. set. 2. n. 22. existimat iam non esse occultum, & facultatem Concilii ad illud non extendi. Sanchez l. 2. c. 11. m. 20. cum Auila de censuris, 2. p. 7. d. 1. d. 11. concl. 3. oppositum affirmat, sicutque auctoribus vito doctissimos Salmanticae confutos. Mihi sententia Suarez maximè probatur, quia negari non potest delictum illud publicum est delictum, & alibi expostulatur absolutione, vbi non timetur publicandum. Statutus de panitent. disput. 30. set. 2. n. 22. existimat iam non esse occultum, & facultatem Concilii ad illud non extendi. Sanchez l. 2. c. 11. m. 20. cum Auila de censuris, 2. p. 7. d. 1. d. 11. concl. 3. oppositum affirmat, sicutque auctoribus vito doctissimos Salmanticae confutos. Mihi sententia Suarez maximè probatur, quia negari non potest delictum illud publicum est delictum, & alibi expostulatur absolutione, vbi non timetur publicandum. Statutus de panitent. disput. 30. set. 2. n. 22. existimat iam non esse occultum, & facultatem Concilii ad illud non extendi. Sanchez l. 2. c. 11. m. 20. cum Auila de censuris, 2. p. 7. d. 1. d. 11. concl. 3. oppositum affirmat, sicutque auctoribus vito doctissimos Salmanticae confutos. Mihi sententia Suarez maximè probatur, quia negari non potest delictum illud publicum est delictum, & alibi expostulatur absolutione, vbi non timetur publicandum. Statutus de panitent. disput. 30. set. 2. n. 22. existimat iam non esse occultum, & facultatem Concilii ad illud non extendi. Sanchez l. 2. c. 11. m. 20. cum Auila de censuris, 2. p. 7. d. 1. d. 11. concl. 3. oppositum affirmat, sicutque auctoribus vito doctissimos Salmanticae confutos. Mihi sententia Suarez maximè probatur, quia negari non potest delictum illud publicum est delictum, & alibi expostulatur absolutione, vbi non timetur publicandum. Statutus de panitent. disput. 30. set. 2. n. 22. existimat iam non esse occultum, & facultatem Concilii ad illud non extendi. Sanchez l. 2. c. 11. m. 20. cum Auila de censuris, 2. p. 7. d. 1. d. 11. concl. 3. oppositum affirmat, sicutque auctoribus vito doctissimos Salmanticae confutos. Mihi sententia Suarez maximè probatur, quia negari non potest delictum illud publicum est delictum, & alibi expostulatur absolutione, vbi non timetur publicandum. Statutus de panitent. disput. 30. set. 2. n. 22. existimat iam non esse occultum, & facultatem Concilii ad illud non extendi. Sanchez l. 2. c. 11. m. 20. cum Auila de censuris, 2. p. 7. d. 1. d. 11. concl. 3. oppositum affirmat, sicutque auctoribus vito doctissimos Salmanticae confutos. Mihi sententia Suarez maximè probatur, quia negari non potest delictum illud publicum est delictum, & alibi expostulatur absolutione, vbi non timetur publicandum. Statutus de panitent. disput. 30. set. 2. n. 22. existimat iam non esse occultum, & facultatem Concilii ad illud non extendi. Sanchez l. 2. c. 11. m. 20. cum Auila de censuris, 2. p. 7. d. 1. d. 11. concl. 3. oppositum affirmat, sicutque auctoribus vito doctissimos Salmanticae confutos. Mihi sententia Suarez maximè probatur, quia negari non potest delictum illud publicum est delictum, & alibi expostulatur absolutione, vbi non timetur publicandum. Statutus de panitent. disput. 30. set. 2. n. 22. existimat iam non esse occultum, & facultatem Concilii ad illud non extendi. Sanchez l. 2. c. 11. m. 20. cum Auila de censuris, 2. p. 7. d. 1. d. 11. concl. 3. oppositum affirmat, sicutque auctoribus vito doctissimos Salmanticae confutos. Mihi sententia Suarez maximè probatur, quia negari non potest delictum illud publicum est delictum, & alibi expostulatur absolutione, vbi non timetur publicandum. Statutus de panitent. disput. 30. set. 2. n. 22. existimat iam non esse occultum, & facultatem Concilii ad illud non extendi. Sanchez l. 2. c. 11. m. 20. cum Auila de censuris, 2. p. 7. d. 1. d. 11. concl. 3. oppositum affirmat, sicutque auctoribus vito doctissimos Salmanticae confutos. Mihi sententia Suarez maximè probatur, quia negari non potest delictum illud publicum est delictum, & alibi expostulatur absolutione, vbi non timetur publicandum. Statutus de panitent. disput. 30. set. 2. n. 22. existimat iam non esse occultum, & facultatem Concilii ad illud non extendi. Sanchez l. 2. c. 11. m. 20. cum Auila de censuris, 2. p. 7. d. 1. d. 11. concl. 3. oppositum affirmat, sicutque auctoribus vito doctissimos Salmanticae confutos. Mihi sententia Suarez maximè probatur, quia negari non potest delictum illud publicum est delictum, & alibi expostulatur absolutione, vbi non timetur publicandum. Statutus de panitent. disput. 30. set. 2. n. 22. existimat iam non esse occultum, & facultatem Concilii ad illud non extendi. Sanchez l. 2. c. 11. m. 20. cum Auila de censuris, 2. p. 7. d. 1. d. 11. concl. 3. oppositum affirmat, sicutque auctoribus vito doctissimos Salmanticae confutos. Mihi sententia Suarez maximè probatur, quia negari non potest delictum illud publicum est delictum, & alibi expostulatur absolutione, vbi non timetur publicandum. Statutus de panitent. disput. 30. set. 2. n. 22. existimat iam non esse occultum, & facultatem Concilii ad illud non extendi. Sanchez l. 2. c. 11. m. 20. cum Auila de censuris, 2. p. 7. d. 1. d. 11. concl. 3. oppositum affirmat, sicutque auctoribus vito doctissimos Salmanticae confutos. Mihi sententia Suarez maximè probatur, quia negari non potest delictum illud publicum est delictum, & alibi expostulatur absolutione, vbi non timetur publicandum. Statutus de panitent. disput. 30. set. 2. n. 22. existimat iam non esse occultum, & facultatem Concilii ad illud non extendi. Sanchez l. 2. c. 11. m. 20. cum Auila de censuris, 2. p. 7. d. 1. d. 11. concl. 3. oppositum affirmat, sicutque auctoribus vito doctissimos Salmanticae confutos. Mihi sententia Suarez maximè probatur, quia negari non potest delictum illud publicum est delictum, & alibi expostulatur absolutione, vbi non timetur publicandum. Statutus de panitent. disput. 30. set. 2. n. 22. existimat iam non esse occultum, & facultatem Concilii ad illud non extendi. Sanchez l. 2. c. 11. m. 20. cum Auila de censuris, 2. p. 7. d. 1. d. 11. concl. 3. oppositum affirmat, sicutque auctoribus vito doctissimos Salmanticae confutos. Mihi sententia Suarez maximè probatur, quia negari non potest delictum illud publicum est delictum, & alibi expostulatur absolutione, vbi non timetur publicandum. Statutus de panitent. disput. 30. set. 2. n. 22. existimat iam non esse occultum, & facultatem Concilii ad illud non extendi. Sanchez l. 2. c. 11. m. 20. cum Auila de censuris, 2. p. 7. d. 1. d. 11. concl. 3. oppositum affirmat, sicutque auctoribus vito doctissimos Salmanticae confutos. Mihi sententia Suarez maximè probatur, quia negari non potest delictum illud publicum est delictum, & alibi expostulatur absolutione, vbi non timetur publicandum. Statutus de panitent. disput. 30. set. 2. n. 22. existimat iam non esse occultum, & facultatem Concilii ad illud non extendi. Sanchez l. 2. c. 11. m. 20. cum Auila de censuris, 2. p. 7. d. 1. d. 11. concl. 3. oppositum affirmat, sicutque auctoribus vito doctissimos Salmanticae confutos. Mihi sententia Suarez maximè probatur, quia negari non potest delictum illud publicum est delictum, & alibi expostulatur absolutione, vbi non timetur publicandum. Statutus de panitent. disput. 30. set. 2. n. 22. existimat iam non esse occultum, & facultatem Concilii ad illud non extendi. Sanchez l. 2. c. 11. m. 20. cum Auila de censuris, 2. p. 7. d. 1. d. 11. concl. 3. oppositum affirmat, sicutque auctoribus vito doctissimos Salmanticae confutos. Mihi sententia Suarez maximè probatur, quia negari non potest delictum illud publicum est delictum, & alibi expostulatur absolutione, vbi non timetur publicandum. Statutus de panitent. disput. 30. set. 2. n. 22. existimat iam non esse occultum, & facultatem Concilii ad illud non extendi. Sanchez l. 2. c. 11. m. 20. cum Auila de censuris, 2. p. 7. d. 1. d. 11. concl. 3. oppositum affirmat, sicutque auctoribus vito doctissimos Salmanticae confutos. Mihi sententia Suarez maximè probatur, quia negari non potest delictum illud publicum est delictum, & alibi expostulatur absolutione, vbi non timetur publicandum. Statutus de panitent. disput. 30. set. 2. n. 22. existimat iam non esse occultum, & facultatem Concilii ad illud non extendi. Sanchez l. 2. c. 11. m. 20. cum Auila de censuris, 2. p. 7. d. 1. d. 11. concl. 3. oppositum affirmat, sicutque auctoribus vito doctissimos Salmanticae confutos. Mihi sententia Suarez maximè probatur, quia negari non potest delictum illud publicum est delictum, & alibi expostulatur absolutione, vbi non timetur publicandum. Statutus de panitent. disput. 30. set. 2. n. 22. existimat iam non esse occultum, & facultatem Concilii ad illud non extendi. Sanchez l. 2. c. 11. m. 20. cum Auila de censuris, 2. p. 7. d. 1. d. 11. concl. 3. oppositum affirmat, sicutque auctoribus vito doctissimos Salmanticae confutos. Mihi sententia Suarez maximè probatur, quia negari non potest delictum illud publicum est delictum, & alibi expostulatur absolutione, vbi non timetur publicandum. Statutus de panitent. disput. 30. set. 2. n. 22. existimat iam non esse occultum, & facultatem Concilii ad illud non extendi. Sanchez l. 2. c. 11. m. 20. cum Auila de censuris, 2. p. 7. d. 1. d. 11. concl. 3. oppositum affirmat, sicutque auctoribus vito doctissimos Salmanticae confutos. Mihi sententia Suarez maximè probatur, quia negari non potest delictum illud publicum est delictum, & alibi expostulatur absolutione, vbi non timetur publicandum. Statutus de panitent. disput. 30. set. 2. n. 22. existimat iam non esse occultum, & facultatem Concilii ad illud non extendi. Sanchez l. 2. c. 11. m. 20. cum Auila de censuris, 2. p. 7. d. 1. d. 11. concl. 3. oppositum affirmat, sicutque auctoribus vito doctissimos Salmanticae confutos. Mihi sententia Suarez maximè probatur, quia negari non potest delictum illud publicum est delictum, & alibi expostulatur absolutione, vbi non timetur publicandum. Statutus de panitent. disput. 30. set. 2. n. 22. existimat iam non esse occultum, & facultatem Concilii ad illud non extendi. Sanchez l. 2. c. 11. m. 20. cum Auila de censuris, 2. p. 7. d. 1. d. 11. concl. 3. oppositum affirmat, sicutque auctoribus vito doctissimos Salmanticae confutos. Mihi sententia Suarez maximè probatur, quia negari non potest delictum illud publicum est delictum, & alibi expostulatur absolutione, vbi non timetur publicandum. Statutus de panitent. disput. 30. set. 2. n. 22. existimat iam non esse occultum, & facultatem Concilii ad illud non extendi. Sanchez l. 2. c. 11. m. 20. cum Auila de censuris, 2. p. 7. d. 1. d. 11. concl. 3. oppositum affirmat, sicutque auctoribus vito doctissimos Salmanticae confutos. Mihi sententia Suarez maximè probatur, quia negari non potest delictum illud publicum est delictum, & alibi expostulatur absolutione, vbi non timetur publicandum. Statutus de panitent. disput. 30. set. 2. n. 22. existimat iam non esse occultum, & facultatem Concilii ad illud non extendi. Sanchez l. 2. c. 11. m. 20. cum Auila de censuris, 2. p. 7. d. 1. d. 11. concl. 3. oppositum affirmat, sicutque auctoribus vito doctissimos Salmanticae confutos. Mihi sententia Suarez maximè probatur, quia negari non potest delictum illud publicum est delictum, & alibi expostulatur absolutione, vbi non timetur publicandum. Statutus de panitent. disput. 30. set. 2. n. 22. existimat iam non esse occultum, & facultatem Concilii ad illud non extendi. Sanchez l. 2. c. 11. m. 20. cum Auila de censuris, 2. p. 7. d. 1. d. 11. concl. 3. oppositum affirmat, sicutque auctoribus vito doctissimos Salmanticae confutos. Mihi sententia Suarez maximè probatur, quia negari non potest delictum illud publicum est delictum, & alibi expostulatur absolutione, vbi non timetur publicandum. Statutus de panitent. disput. 30. set. 2. n. 22. existimat iam non esse occultum, & facultatem Concilii ad illud non extendi. Sanchez l. 2. c. 11. m. 20. cum Auila de censuris, 2. p. 7. d. 1. d. 11. concl. 3. oppositum affirmat, sicutque auctoribus vito doctissimos Salmanticae confutos. Mihi sententia Suarez maximè probatur, quia negari non potest delictum illud publicum est delictum, & alibi expostulatur absolutione, vbi non timetur publicandum. Statutus de panitent. disput. 30. set. 2. n. 22. existimat iam non esse occultum, & facultatem Concilii ad illud non extendi. Sanchez l. 2. c. 11. m. 20. cum Auila de censuris, 2. p. 7. d. 1. d. 11. concl. 3. oppositum affirmat, sicutque auctoribus vito doctissimos Salmanticae confutos. Mihi sententia Suarez maximè probatur, quia negari non potest delictum illud publicum est delictum, & alibi expostulatur absolutione, vbi non timetur publicandum. Statutus de panitent. disput. 30. set. 2. n. 22. existimat iam non esse occultum, & facultatem Concilii ad illud non extendi. Sanchez l. 2. c. 11. m. 20. cum Auila de censuris, 2. p. 7. d. 1. d. 11. concl. 3. oppositum affirmat, sicutque auctoribus vito doctissimos Salmanticae confutos. Mihi sententia Suarez maximè probatur, quia negari non potest delictum illud publicum est delictum, & alibi expostulatur absolutione, vbi non timetur publicandum. Statutus de panitent. disput. 30. set. 2. n. 22. existimat iam non esse occultum, & facultatem Concilii ad illud non extendi. Sanchez l. 2. c. 11. m. 20. cum Auila de censuris, 2. p. 7. d. 1. d. 11. concl. 3. oppositum affirmat, sicutque auctoribus vito doctissimos Salmanticae confutos. Mihi sententia Suarez maximè probatur, quia negari non potest delictum illud publicum est delictum, & alibi expostulatur absolutione, vbi non timetur publicandum. Statutus de panitent. disput. 30. set. 2. n. 22. existimat iam non esse occultum, & facultatem Concilii ad illud non extendi. Sanchez l. 2. c. 11. m. 20. cum Auila de censuris, 2. p. 7. d. 1. d. 11. concl. 3. oppositum affirmat, sicutque auctoribus vito doctissimos Salmanticae confutos. Mihi sententia Suarez maximè probatur, quia negari non potest delictum illud publicum est delictum, & alibi expostulatur absolutione, vbi non timetur publicandum. Statutus de panitent. disput. 30. set. 2. n. 22. existimat iam non esse occultum, & facultatem Concilii ad illud non extendi. Sanchez l. 2. c. 11. m. 20. cum Auila de censuris, 2. p. 7. d. 1. d. 11. concl. 3. oppositum affirmat, sicutque auctoribus vito doctissimos Salmanticae confutos. Mihi sententia Suarez maximè probatur, quia negari non potest delictum illud publicum est delictum, & alibi expostulatur absolutione, vbi non timetur publicandum. Statutus de panitent. disput. 30. set. 2. n. 22. existimat iam non esse occultum, & facultatem Concilii ad illud non extendi. Sanchez l. 2. c. 11. m. 20. cum Auila de censuris, 2. p. 7. d. 1. d. 11. concl. 3. oppositum affirmat, sicutque auctoribus vito doctissimos Salmanticae confutos. Mihi sententia Suarez maximè probatur, quia negari non potest delictum illud publicum est delictum, & alibi expostulatur absolutione, vbi non timetur publicandum. Statutus de panitent. disput. 30. set. 2. n. 22. existimat iam non esse occultum, & facultatem Concilii ad illud non extendi. Sanchez l. 2. c. 11. m. 20. cum Auila de censuris, 2. p. 7. d. 1. d. 11. concl. 3. oppositum affirmat, sicutque auctoribus vito doctissimos Salmanticae confutos. Mihi sententia Suarez maximè probatur, quia negari non potest delictum illud publicum est delictum, & alibi expostulatur absolutione, vbi non timetur publicandum. Statutus de panitent. disput. 30. set. 2. n. 22. existimat iam non esse occultum, & facultatem Concilii ad illud non extendi. Sanchez l. 2. c. 11. m. 20. cum Auila de censuris, 2. p. 7. d. 1. d. 11. concl. 3. oppositum affirmat, sicutque auctoribus vito doctissimos Salmanticae confutos. Mihi sententia Suarez maximè probatur, quia negari non potest delictum illud publicum est delictum, & alibi expostulatur absolutione, vbi non timetur publicandum. Statutus de panitent. disput. 30. set. 2. n. 22. existimat iam non esse occultum, & facultatem Concilii ad illud non extendi. Sanchez l. 2. c. 11. m. 20. cum Auila de censuris, 2. p. 7. d. 1. d. 11. concl. 3. oppositum affirmat, sicutque auctoribus vito doctissimos Salmanticae confutos. Mihi sententia Suarez maximè probatur, quia negari non potest delictum illud publicum est delictum, & alibi expostulatur absolutione, vbi non timetur publicandum. Statutus de panitent. disput. 30. set. 2. n. 22. existimat iam non esse occultum, & facultatem Concilii ad illud non extendi. Sanchez l. 2. c. 11. m. 20. cum Auila de censuris, 2. p. 7. d. 1. d. 11. concl. 3. oppositum affirmat, sicutque auctoribus vito doctissimos Salmanticae confutos. Mihi sententia Suarez maximè probatur, quia negari non potest delictum illud publicum est delictum, & alibi expostulatur absolutione, vbi non timetur publicandum. Statutus de panitent. disput. 30. set. 2. n. 22. existimat iam non esse occultum, & facultatem Concilii ad illud non extendi. Sanchez l. 2. c. 11. m. 20. cum Auila de censuris, 2. p. 7. d. 1. d. 11. concl. 3. oppositum affirmat, sicutque auctoribus vito doctissimos Salmanticae confutos. Mihi sententia Suarez maximè probatur, quia negari non potest delictum illud publicum est delictum, & alibi expostulatur absolutione, vbi non timetur publicandum. Statutus de panitent. disput. 30. set. 2. n. 22. existimat iam non esse occultum, & facultatem Concilii ad illud non extendi. Sanchez l. 2. c. 11. m. 20. cum Auila de censuris, 2. p. 7. d. 1. d. 11. concl. 3. oppositum affirmat, sicutque auctoribus vito doctissimos Salmanticae confutos. Mihi sententia Suarez maximè probatur, quia negari non potest delictum illud publicum est delictum, & alibi expostulatur absolutione, vbi non timetur publicandum. Statutus de panitent. disput. 30. set. 2. n. 22. existimat iam non esse occultum, & facultatem Concilii ad illud non extendi. Sanchez l. 2. c. 11. m. 20. cum Auila de censuris, 2. p. 7. d. 1. d. 11. concl. 3. oppositum affirmat, sicutque auctoribus vito doctissimos Salmanticae confutos. Mihi sententia Suarez maximè probatur, quia negari non potest delictum illud publicum est delictum, & alibi expostulatur absolutione, vbi non timetur publicandum. Statutus de panitent. disput. 30. set. 2. n. 22. existimat iam non esse occultum, & facultatem Concilii ad illud non extendi. Sanchez l. 2. c. 11. m. 20. cum Auila de censuris, 2. p. 7. d. 1. d. 11. concl. 3. oppositum affirmat, sicutque auctoribus vito doctissimos Salmanticae confutos. Mihi sententia Suarez maximè probatur, quia negari non potest delictum illud publicum est delictum, & alibi expostulatur absolutione, vbi non timetur publicandum. Statutus de panitent. disput. 30. set. 2. n. 22. existimat iam non esse occultum, & facultatem Concilii ad illud non extendi. Sanchez l. 2. c. 11. m. 20. cum Auila de censuris, 2. p. 7. d. 1. d. 11. concl. 3. oppositum affirmat, sicutque auctoribus vito doctissimos Salmanticae confutos. Mihi sententia Suarez maximè probatur, quia negari non potest delictum illud publicum est delictum, & alibi expostulatur absolutione, vbi non timetur publicandum. Statutus de panitent. disput. 30. set. 2. n. 22. existimat iam non esse occultum, & facultatem Concilii ad illud non extendi. Sanchez l. 2. c. 11. m. 20. cum Auila de censuris, 2. p. 7. d. 1. d. 11. concl. 3. oppositum affirmat, sicutque auctor

302 De pœnis spiritualibus hæreticorum.

dici ad forum contentiosum deductum esse cum effectu, si quidem ibidem non est probatum. Sanchez, & Barbola *suprà* Suarez de *censuris*, *disp.4.1. fol.2. num.6.* Sayrus de *censuris*, *lib.7. cap.7. num.12.* Grafis *decis.1. part. lib.1. cap.13. num.43.* Molin. *de infit. tract. 3. disp.7.9. num.8. vers.2. & 3. & alij apud ipsos.* Quid etiam habet verum, etiam iniquis probationibus, & falsis testibus se defendit, Suarez, Sayro, Barbola, Sanchez *suprà*. Quia semper eadem ratio procedit, scilicet manere occulatum, neque ad forum contentiosum cum effectu deductum esse. Adde idem effidicendum, si iudicium non fuerit sententia finitura, ex quod accusator per annum taciter, quia taciturnitas accusatoris arguit defectum probationis, & aquauiat absolutionem: sic Barbola *num.34.* & allegat Sayrum *suprà cap.7. num.11.* Maiol. *de origi. lib.3. cap.17. fol. num.9.* Campan. *in diuers. iuria canon. rubr.11. cap.2.3. n.144.* Infup si duo sine conforto viudicentur criminis, & vnu tantum in iudicium deferatur, neque ab solito potest, quia eius delictum, quarens ab ipso procerum, ad iudicium delarum non est. sic Sanchez *num.21.* cum Nauarr, *lib.2. consil. tit. de pœni. & re indicat. consil. 2. in 2. edit.*

17 Sed quid si delictum ad forum contentiosum deductum sit, & ibi punitur, potestne tunc Episcopus absoluere, vel in impedimento inde prouenientem dispensare? Affirmat Sanchez *ib.7. n.2.1.* Henriquez *lib.14. de irregular. c.7. n.5.* Aulia *de censura. 2. p. disp.2. dub.7. & part.7. disp.10. 4.7.* Regin. *lib.30. tract. 2. num.19. vers. secund. 7.* Mouentur, quia sic Concilij in hac referuntur & cessu referuntur enim delicta publica, & deducta ad contentiosum forum, ne absolutione Episcopi impeditur satisfactione publica pro delictis publicis exhibenda processus judicialis semel inchoatus, sed iudicio finito, & satisfactione publica exhibita, cessat hic finis. Ergo. Mibi tamen contrarium probabilis est, quia eidem est, illud delictum notorium est, & publicum; siquidem est in iudicio probatum: ea autem, que sic probata sunt, notoria sunt, vt multis relatis tradit Macfarld. *de probationibus, conclus. 1.10.1. num.13. & concl. 1.2.6. n.15.* Tirachel. *de retract. lignag. 5.36 glofia 2. num.44.* Menoch. *de arbitrar. causa 1.66. num.6.* Item illud delictum est cum effectu ad forum contentiosum deductum; si quidem ibi non probatum, & punitur. Ergo non comprehenditur sub hoc priuilegio. Probo consequentiam, quia priuilegium est de delicto occulto, neque ad forum contentiosum deducto, cuius contra est tale delictum. Item ab solito, quia in supradicto cap. conceditur, est solum pro foro conscientiae; at delictum sic manifestum, & publicum non solum indiget absolutione pro foro conscientiae, sed etiam pro exteriori. Ergo sub hac concellione tale delictum non fuit comprehendendum; & ita tenet Suarez de *censuris, disp.4.1. fol.2. num.5. ad finem.* & Gutierrez *canon. q.1. lib.1. cap.3. ad finem.* Bonacina de *censuris, disp.1. quæst. 3. punt.2. num.2. & disp.7. quæst. 5. punt.2. num.5.* Barbola *1. part. allegat. 39. num.35.* Neque obstat ratio contraria: nam etio admittamus in illo delicto esse satisfactionum intentioni Concilij negantis absolutionem delicti publici, & ad forum contentiosum deducti, non inde inferatur post Episcopum in eius absolutione se intromittere, nisi a Pontifice fuisse concessum; cum autem sub verbis concessionis illi delicta non comprehendantur, ad illa se extenderet non potest: illa enim ratio probat optime concinerit ut Pontifex habeat Episcopis facultatem concedat, non tamen probat esse concedam.

18 Quintum requisitum est ut Episcopus absolutionem à caibus referuatis, per se vel per suum vicarium ad specia-
liter deputatum concedat; in crimen autem hæresis per se, & non per vicarium. Circa que verba aduerte in facultate dispensandi non esse appositum, ut per vicarium dispensationem concedat Episcopus. Ex quo silentio non leuis contouersia inter Doctores orta est, an licet Episcopis vicario committere dispensationes irregularitatis, & aliorum impedimentorum, sicut potest & abolitionem à caibus referuatis. Alij affirmant, quia est potestis commissa non personæ, sed dignitatis; alij negant, quia virtualiter restricta fuit potestis dispensandi ad solum Episcopum, ex eo quod potestis absoluendi ipsi, & non vicario concedatur. Constitutio enim ambigua in una parte, ex alia declarari debet. Ergo cum in secunda parte illius constitutionis apposuerit extensionem ad vicarium, & in prima omisit, tacite limitauit, ne vicarius isti potestis concederetur. Neque deest ratio differentia, quare vicario permittat potestatem absoluendi, non autem dispensandi, quia absoluendi potestis magis necessaria est ad salutem animarum. Propter haec Barbola *alleg. 39. num.14. fine.* non audet iudicium fert in hac causa. At ego nixus authoritate Sanchez, Nauarr, & Suarez statim allegandi, iudico potestatem dispensandi committi posse cuiilibet vicario generali delegato, & cuiilibet etiam speciali personæ, quia cum sit potestis iure communis dignitati Episcopali competens, non est cur delegabili non sit. Neque ex eo quod in secunda parte illius decreti commis-
sa sit potestis absoluendi Episcopis, aut communis vicariis spe-
cialiter deputatis; arguitur bene potestem dispensandi solis Episcopis competere, neque aliis delegari posse; quia ad re-

strictiōnem aliquam concedendam aduersantem iure communis clariora fundamenta debent esse. Sensus igitur est. Potestis dispensandi irregularitatibus, & suu pœnib[us] concessa Episcopis, est ita illis concessa, vt possint non solum suo vicario specialiter delegare, sed etiam alteri. At potestis absoluendi à caibus referuatis, cum animarum salutem immediatus resipiant, non alteri, quām vicario ad id specialiter deputato delegari potest; potestis vero absoluendi at hæresi, quia gravior est, neque etiam huic vicario delegabili est. sic Sanchez de *matrim. 1. 2. disp.40. n.17. & lib.2. in Decal. c. 1. n.2.5.* Suarez de *cens. disp.4.1. sect. 2. n.8.* Nauarr. *consil. 11. tit. de pœni. n.4.*
19 Difficilis ergo est, an absoluendi hæresi committi ab Episcopo possit alii. Affirmat Sanchez *l. 2. c. 11. n. 23.* cum Nauarr *l. 1. consil. 1. de confit. conf. 1. q. vlt. n.39. & l. 5. consil. tit. de pœni. consil. 11. q. 2. & 3.* Eman. *Saa verbo Episcopis n.37.* Azor. *tom.1. lib.8. Infin. mor. cap. 10. quæst. 11. Cor. Cerdub. sum 9.8.* Henriquez *lib.6. de pœni. cap. 14. num.7.* Eman. *Rodr. 99 regul. quæst. 30. art. 11. & in explicat. bullas. § 9. n.79 fine. & in addition. § 9. num. 69.* Probatur, quia potestis haec absoluendi ab hæresi commissa est Episcopis praeterea, & futuri in perpetuum; sed quando aliquid hec conceditur, non eligit industria persone, sed offici, & dignitatis, ut optimè tradit Ias in *l. mōr. maior. m. 6.5 ff. de tūris. omn. iud.* Menoch. *de arbir. lib. 1. quæst. 6. num. 17.* Gregor. *Lop. leg. 47. fin. 11. 8. p. 3.* Ergo de le delegabili est. Sed ex supradictis verbis Concilij haec delegandi potestis non ita restringunt, & limitant, vt nullo modo delegari possit. Ergo Minorem probo. Nam Concilium solum exclusivè vicarium ad id specialiter deputato, sed hoc intelligi potest de vicario specialiter deputato ad casus hæresi contingentes, non de vicario specialiter deputato ad vincum catum tunc oblatum. Ergo ille qui generalis vicarius est exclusus, non autem hic specialissimus.

20 Nihilominus esti supradicta sententia probabilis est, at longe probabilior est omnem vicarium esse exclusum à pœni non posse Episcopum per alium, quām per se ipsum ab hæresi absoluere, sic tradit Menoch. *de infit. 5. de inf. d. 18. num. 2.* Gutier. *lib. 1. canon. qq. cap. 13. n. 29.* Garcia *l. 2. de be- nefic. cap. 10. num. 113.* Lorca *2.2. disp. 45. num. 11.* Suarez de *cens. 1.2. fol. 1. sect. 1. num. 9. & de pœni. disp. 21. fol. 4. num. 8.* Mouentur, quia in hac absolucione illi vicarius est exclusus, qui admissus fuit in absolutione à reliquis caibus referuatis, vt videtur ex contextu constare, sed pro reliquo casu absolutione, quilibet vicarius, sine generalis, sine specialis, deputati potest, vt etiam ipse Sanchez admittit. Ergo pro absolutione hæresi quilibet erit excusus. Additio *ganza* apposita ante vicarium excludit, & dictio *tanthm* apposita Episcopis ad eorum personas potestem restringit, alia si alii licet, non Episcopis tantum, sed etiam eorum vicariis specialissimis licitum est, contra verba Concilij que absoluuntur sunt. Neque in hac restrictione committitur vila derogatio iuris communis. Siquidem Episcopi non habent à iure communi potestatem absoluendi à referuatis Pontifici. Cum ergo eis tributar talis facultas limitari, certarumque potestis à Pontifice, vt solam ipsi profit, non alii, quod non est Episcoporum iuri derogare, sed beneficium limitatum concedere. Adeo si Episcopis non concedatur, vt possint delege alii facultates generalis absoluendi ab hæresi, sicut non audiunt contraria sententia Doctores concedere, quia iam iste est Vicarius generalis, qui à Concilio est exclusus. Non videtur, quia ratione sit necessarium delege potestem absoluendi ab aliquo casu hæresi contingente, quia si prudenter Episcopos procedat, non potest hanc potestem delegeat, nisi infra-
ctus sit esse causam sufficientem ad delegandum: cum autem de causa requisita ad delegacionem illam specialiter instruantur, infrauti potest de causa requisita, & convenienter ad collendum censuram. Ergo poterit ipse etiam reo absente censuram tollere, qua sublae inince peccatum hæresi non referuntur, & quilibet confessio approbatum absoluendum.

21 Restat ultimum inquirendum, an haec facultas Episcopis concessa per Tridentum, absoluendi à caibis Pontificis, & specialiter ab hæresi sit renovata per Bullam Ecclæ in illa vicia clausula, in qua sic habetur. Ceterum à predictis sententiis nullus per alium, quām per Romanum Pontificem, nisi in mortis articulo constitutus, neque etiam tunc, nisi de stando Ecclesiæ mandatis, & satisfaciendo cautione praetexta ab soli potest, etiam praetextu quatuorvis facultatum, & indutorum, quibuscumque personis Ecclesiasticis, secularium, & quatuorvis ordinibus etiam mendicantium, ac militari, regularibus etiam Episcopali, vel alia maiori dignitate prediti, ipsaque ordinibus, & eorum monasteriis, conuentibus, & dominibus, ac Capitulis, collegiis, confraternitatibus, congregacionibus, hospitalibus, & locis piis, nec à laicis etiam imperiali, regali, & alia mundana excellencia fulgentibus, per nos, & dictam edem, ac cuiuscum Concilii decreta, verbo literis, etia quacumque scriptura in genere, & in specie concessorum, & innovatorum, ac concedendorum, & immundorum. Et additum excommunicat, et aduersus eos, qui sic abfoluerint, presumplerint. sic Gregor. XV. & Urban. VIII. suis Bullis.

No

Tract. IV. Disp. IV. Punct. III. §. II. 303

Non desunt plures authores, qui affirment ex vi huius clausula non reuocari Episcopis facultas absoluendi concessam Tridentum docet Bannes 2.2.g.9.ii.art.4. dub.2.pot.2.concl. & ibi Atag. art.3. Nauar. sum.lat. cap.27.n.260. ap.4.5. conflictis de priuilegiis const.11.qn.1. Guijer. qq. cap.100.10. poterit. ap.1.13. ad finem. Henriquez lib.6. poten.14.v.7. Lor. ap.1.12.4.5. num.10. reputat probabilem Suarez tom.de concil. diff.1. sec.7. p.5. & aliis plures, quos referunt Sanchez, Barberia in secunda sententia allegandi. Præcipuum fundatum est, quia corœgio iuris vitanda est, quoniam fieri posset, sed ab eadem correctione iuris Tridenti, stare potest clausula reuocare facultates, quibus absolutioni impedit poterat. Ius affidendum est clausulum Bullæ supradictam Tridentum. Facilius non reuocare. Minorem probat. Primo, quia Bulla primaria dicit, ut nullus possit ab solni prætextu quorundamque priuilegiorum, quia Episcopis, conuentibus, &c. alii concessa sunt sed Amulius apologetica, qui apud Episcopis absoluere intendit. Secundo, quod ab solni prætextu aliquis priuilegij a Sede Apostolica concessi, ut dicit Barnes, sed prætextu authoritatis a Christo domino data: Ergo Secundo, quia Bulla optimè potest intelligi de peccatis publicis, & de absolutione, que non solum per bona conscientia, sed etiam extero profit; siquidem nihil in Bulla habetur, quod cogat nos de peccatis occultis, & de foto confundienti renocatione intelligatur, scilicet ergo Bulla est, ut nullus possit ab solni, absolutione proficiente in foto exercitari, vel a peccatis publicis prætextu priuilegiorum, &c. Quod si modo intelligatur, manet integrum Trident. decretum. Nam Trident. concedit solni ab solutione casus occulti, & pro foto couisitaria. Ergo si Bulla reuocat casus publicos, & ab solutione proficiente in foto extero; non immutat, nec corrigit decretum Trident. Ergo hac explicatio sufficienda est, ut venias corœgio vicevit. Tertiò, ut generalis præcipue conuenientia, etiam si posterior sit, limitanda est ex speciali antecedente, ut latè probavit trist. ad legib. Ergo hæc lex conseruat Bullam, quæ generalis est, imitari, & coactari debet per prædictum Trident. Quarto non obstante clausula reuocatoria Bullam Conventum integrum priuilegium in Crucifera concessum pentecontem, ut item in vita possint absoluiri à quilibet Confessore approbatò à quibuslibet peccatis, & confutari, &c. Ergo ex ea potest integrum manere priuilegium Episcopis concilium in Trident. non obstante clausula reuocatoria. Quintum fundatum est, quia non est evidens Bullam. Cum supradicta facultatem reuocare, vt ex supradictis constat, sed ab eadem renocationis nemo tenetur se in propria fopleatu. Ergo non debent Episcopi se reputare spoliatos haec facultate absoluendi: abfque clariori notitia. Quod si dicas constat eudenter esse reuocatam hanc facultatem Episcopis non ex verbis Bullæ præcisæ, sed ex illis iuncta Ponitibus declaratione. Respondere possumus de declaratione authentice non confare. Nam etio plures Doctores eam dicunt, ex fama, & opinione loquuntur. Item indigebat talib[us] declaratio speciali promulgatione, vt vim legis reuocantis habeat, alios non ardare non potest.

21. Ceterum tenenda est, vt longe probatissim contraria fonsentia, scilicet per ciaulam Bullæ Episcopis renocata facilius ab soluto ab hæresi, reliquaque ibi contentis si Sæcæ de penitent. disp. 30. sct. 2. num. 11. & de emer-
tio. disp. 1. sct. 3. num. 5. Pegna director. 3. part. comment. 141.
q. 9. q. 2. vbi penitent. vbi testatur iuxta hanc opinionem
in sapientia generalis inquisitionis prætorie sapientie pronuntia-
tum est, Tufena de visitat. lib. 2. cap. 3. num. 5. & c. 2. s. 9.4.
Mat. Anton. Genesii, in praxi Archiepiscop. Neapolit. cap. 67.
nomen in prima editione, vbi testatur, Gregorium XIIII. &
Clement VI. sic declaratis. Azor. tom. 1. lib. 8. cap. 19. q. 3.
& 19. q. 10. & affirmata se audiuita religioso, docto-
re & signo die declarata Clement. VIIII. Pro hac parte ex-
tare due authenticæ declarationes Cardinalium, testatur Ni-
col. Garcia II. part. de benefic. cap. 10. num. 12. & Sæcæ supradicta.
hanc illæ sequendam immuneros referens firmar. Barbolæ 2.
part. de postfæc. Episcopi allegat. 40. n. 25. & in remissionibus
Consilii verb. & in hæresi erimus. Sanchez lib. 2. Decalog.
q. 1. p. 1. In tractatu de heres. q. 19. 12. num. 5. Bonacina di p. 1.
de empir. quæs. 3. punt. 2. num. 1. ver. 1. quæ non fatidio summa-
tum virtutum authoritas, quo moreor, est tantum
principium fundamentum, quo moreor, est tanto-
rum virtutum authoritas, que in re morali magni habenda est,
est defereda ob excogitatas, & parum firmas distinctiones.
Quod si hinc authoritati efficax ratio accedit, omnino sequen-
tia ratio autem ea est. Negari non posset priuilegium à
Consilio concilium Episcopis derrogari possa à Pontifice, sed
ex supradicti Bullæ verbis colligitur ea fuisse derogatum
Ego. Minorem probo. Nam Ponitrix prohibet, ne detur ab-
solutorius heret. & reliquorum causum in Bulla contentorum
paxem priuilegiorum, que Episcopis, religiosis, conciencie
suis & concilia sua à Fidei Apostolica eriam decerto aliquicui
Concilio sed nullus Consilium, nisi Trid. hanc facultatem ab-
solutoriam ab hæresi, teliquisque casibus restituatur concepit. Ergo
facultatem, que in hoc Concilio conceditur, intendi
Ponitrix renocata, alias superfluerunt verba illa alicius Concilii

lij decreta. Neque dici potest reuocare facultatem absoluendi
a causibus publicis, & pro foto extemo, quia haec non est data
a Concilio, precipue cum reseruatio non tam pro foto
extemo, quam pro foto conscientie facta est, siquidem solùm
permittitur in articulo mortis absolutionem praefari. Alij ve-
rò probant haec conciliorum ex eo, quod non videatur nef-
cellanum ad derogandum priulegium, & constitutioribus Tri-
dent. illius fieri expressam mentionem; siquidem ipsum Tri-
dent. *sess. 25. cap. 21.* in fine Concilij excipit authoritatem Ponti-
fiscis in suis decretis, dicique se velle, ut robore habeant, dum
Pontifex placuerit, & non vita, inquit enim sancta Synodus
omnia, & singula sub quibusunque clausulis, & verbis, quæ
de morum reformatione, atque Ecclesiastica disciplina, tam
sua fornicis recordariens Paulo III. ac Iulio IV. quam sub beatissimo
Pio V. Pontificibus maximis, in hoc facto Concilio
statuta sunt, declarat ea decreta fuisse, ut in hi. *salua semper*
authoritas Sedis Apostolica sit & esse intelligatur. Ergo cùm
Pontifex suam autoritatem interponat, ne vi us al hæresi,
reliquaque in Bula contentis absoluatur, non debet dici reuoca-
re priulegium in Trident. concessum, sed ipsu[m] Trident. pri-
ulegium cellare, quia essa conflito conditio, sub qua fuit concep-
sum. Verum haec ratio, quam aliqui magni faciunt, meo iu-
dicio non concludit. Admitto non reuocari decreta Trident.
quoties Pontifex suam autoritatem in contrarium interponit,
led cellare ex conditione in ipisis decretis aposita. At hoc
opus, hic labor est, quando censeatur Pontifex suam autho-
ritatem in contrarium interponere, & credo nūquam confe-
si, nisi id verbis expressi, & mentione facientibus dicti Con-
cilij, tantum in genere exprimat, ut latius diximus, cum de
reuocatione legis, & priulegiorum egimus.

23. *Venim et si Episcopi non possint in foto conscientia hereticos penitentes absoluere, iuxta magis receptam, veriorem sententiam; at postquam in foto extremo eos absoluere, & Ecclesiae reconciliare, illisque penitentiam iniungere, quae ab soluto illis proderit in foto interiori, probat expressus textus in cap. vii officium, in princ. verbi, & verbo da hereticis, in 6. illo verbis, *absolutionis beneficium impendatis*, & iniungatis eisdem, quod iniungi talibus conueniat, & ita tradit Archidiacon, ibi num. 1. verbo *impendatis*. Ioan. Andri. num. 1. Gemin. num. 2. fine glossa in cap. excommunicatis, el. 5. credente, ad fin. d. hereticis ibi Hoffn. num. 2. Felin. sub num. 3. Anania num. 4. Zabarella num. 5. fine. Repebat Inquisitorum verbo *absolucioni*, *verbi*, sed nunc prosequendo, & verbo ea predictis conclusum. Squaliter, tract. de fide catholicis, c. 17. num. 3. Eymar. 3. part. quas. 9.2. quos omnes refert, & sequitur Farinacius de heresi, quest. 19. 1. §. 4. num. 52. vbi adiurit, quod etio Locius Lechinius in summ. 1. part. sis. de fidibus, sub d. heresi, cap. 11. num. 18. verbi. 4. dicat supremo inquisitorum senatu pronunciatum esse, ut folis Inquisitoribus licet penitentes hereticos in foto extremo absoluere, & non Episcopis, non est a propria doctrina recedendum; quia est a Doctoribus communiter recepta, & iuri confona, confirmata etiam iis Bonac. disp. 1. de censur. quas. 3. p. 2. n. 11. Adiutum tamen in Hispania predicatorum facultatem illis reuocant esse. Non enim Episcopi sine Inquisitore, neque Inquisitor sine Episcopo latenter requiri absoluere possunt hereticum, & Ecclesiae reconciliare, ut confat ex praxi.*

§. II.

Expenditur facultas absoluendi ab hæresi concessa
Inquisitoribus.

- 1 Pro foro externo clarum est illis esse facultatem concessam.
  - 2 In foro conscientia est aliquig[us] difficultas proponitur diffi-
cultatis ratio; & Doctores afferentes quemlibet inquisi-
torem hac potestate gaudere.
  - 3 Probabilitas est opus est.
  - 4 Sacris fundamentis, non z. adducto.
  - 5 Ab soluto data ab inquisitoribus heretico facta conuersio
valida non est.
  - 6 Quid si non integrum delictum manifestari? Sub distinctio-
ne responderetur.

I Constat iis commissam esse facultatem absolviendi haereticos penitentes pro foro extenso, ex rex. in cap. ut officium, de hereticis. in 6. & ex pluribus Bullis relatis à Pergna in fine direct. quorūmque meminit Fatinacus de heretis. q. 19. n. 54.

² Difficultas ergo est, an illis licet in foro conscientiae Rationem difficultatis constitutur verba Bullæ Clementis VII. edita anno 1530. quæ incipit, *Cum sicut, & referetur à Pegna in direct. inquisit. inter Bullas illius Pontificis, vii dicitur, Vobis erit ad vicarios prefatis extra iudiciale Lusitanos occulos, & non inguiros per ordinariis, simi alios iniceat, an alios quefcung, hereticos, farricos, defensores, & recuperatores, necnon & ad ea fidei Apostolam, eisq; qui contra inhibitionis Sedis Apostolicae*